

ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΥ NOTRE DAME

Ελαμψαν ο Παρθενώνας και η Αρχαία Ελλάδα στο Κυβερνείο της Δυτ. Αυστραλίας

Σχεδόν 400 προσκεκλημένοι παρευρέθηκαν στη διάλεξη του π. Πρύτανη και Ελληνιστή Michael John Osborne στην Αίθουσα Τελετών του Κυβερνείου της Δυτικής Αυστραλίας, παρουσία του Κυβερνήτη της Πολιτείας, Ken Michael και της συζύγου του, που είχε ως θέμα του τον Παρθενώνα και τις Ελληνικές Σπουδές.

Tη διάλεξη οργάνωσε και πάλι το Τμήμα Ελληνικών του Πανεπιστημίου του Notre Dame, τη Δευτέρα 9 Νοεμβρίου, στις 6.30 με τη συντονιστική ευθύνη του λέκτορα κ. Σάββα Παπασάββα, με την ηθική στήριξη του Ελληνικού Προξενείου στη Δυτική Αυστραλία και της Προξένου, κ. Δέσποινας Τζανακάκη και του Συντονιστή Εκπαίδευσης, κ. Γεωργίου Παπαγιάννη.

Στην κατάμεστη Αίθουσα Τελετών του Κυβερνείου παρευρέθηκαν και τίμησαν την εκδήλωση και τον ομιλητή, που έγινε με αφορμή τη μνήμη του τ. Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας, Ιωάννη Καλαφατά, Πρυτάνεις των τοπικών πανεπιστημίων, δεκάδες Ελληνιστές, πρωτοβάθμιοι Καθηγητές, επιφανείς ηγέτες της αυστραλιανής κοινωνίας, πολιτικοί και π. Υπουργοί, ηγέτες του Ελληνισμού και εκπατοντάδες ενδιαφερομένοι, σε μία από τις πολυπληθέστερες διαλέξεις που δόθηκαν ποτέ στην Πέρθη.

Στη διάλεξη παρευρέθηκαν εκτός από τον Κυβερνήτη και την κυρία Ken Michael, η Πρόξενος της Ελλάδος κ. Δέσποινα Τζανακάκη, η Πρύτανης και πρόεδρος του Πανεπιστημίου Notre Dame, Prof. Celia Hammond, αντιπρύτανεις και δεκάδες πανεπιστημιακοί από τα τέσσερα Πανεπιστήμια της Δυτικής Αυστραλίας, πολιτικοί, λειτουργοί Υπουργείων, δημοσιογράφοι και εκπατοντάδες προσεκλημένοι.

Η εκδήλωση άνοιξε με εισαγωγική σύντομη ομιλία του τελετάρχη και Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής, κ. Εμμανουήλ Πετρέλη.

Την ομήγυρη χαιρέτισε ο Κυβερνήτης της Πολιτείας, εξοχότατος κ. Ken Michael, ο οποίος εξήρε τη συμβολή του ελληνικού πολιτισμού, έπλεξε το εγκώμιο του Τμήματος Ελληνικών Σπουδών, αναφέρθηκε στον αείμνηστο Ιωάννη Καλαφατά και τη συμβολή του στα κοινά των Ελλήνων και

στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση και επαίνεσε το Πανεπιστήμιο του Notre Dame για τη στήριξη που παρέχει στα ελληνικά γράμματα και στον ελληνικό πολιτισμό.

Στη συνέχεια μίλησε η Πρόξενος της Ελλάδας κ. Δέσποινα Τζανακάκη, η οποία συνέχισε τους οργανωτές και το πανεπιστήμιο για την πρωτοβουλία να προωθήσει τον ελληνικό πολιτισμό και να οργανώσει μια τόσο σπουδαία και σημαντική για την Ελλάδα εκδήλωση και εξήρε την παρουσία του Καθηγητή Michael Osborne.

Ακολούθησε στο βήμα ο Καθηγητής Michael John Osborne και μίλησε με θέμα: *Παρθενώνας: Εικόνα ή Επιτάφιος των Ανθρωπιστικών Σπουδών;*

(*THE PARTHENON - ICON OR EPITAPH FOR THE HUMANITIES ?*)

Ο επιφανής μελετητής διευκρίνισε ότι η ανέγερση του Παρθενώνα ολοκληρώθηκε τον 5ο αιώνα προκειμένου να εξυμνηθεί η αθηναϊκή δημοκρατία. Προέβη σε μια αναλυτική εξιστόρηση του ρόλου των μνημείων της Ακρόπολης, την κατασκευή τους, το πώς επέδρασαν τα μνημεία αυτά στη συνείδηση των διανοούμενων της Δύσης και πώς διαμόρφωσαν μέσα στο ποιητικό, φιλοσοφικό και συγγραφικό τους έργο την Ελλάδα ως παγκόσμιο ιδεολόγημα.

«Περισσότερο από 2000 χρόνια αργότερα, και παρά την ερήμωσή του από τον χρόνο, και τις συγκρούσεις και τη χρήση του για πολλούς αιώνες ως Μνημείου, Τεμένους, Εκκλησίας, Καθεδρικού Ναού, Τζαμιού, εν τούτοις στάθηκε η αφορμή εν πολλοίς να αποτελέσει την πηγή έμπνευσης σε χιλιάδες υποστηρικτές της Ελληνικής ανεξαρτησίας, όπως του Λόρδου Βύρωνα. Ωστόσο στάθηκε και ακατανίκητος μαγνήτης για τους αρχαιοκάπηλους, όπως τον Λόρδο Έλγιν. Μετά την ανεξαρτησία της Ελλάδας ο Παρθενώνας αναδείχτηκε σε εθνική εικόνα και ένα μοναδικό ορατό μνημείο που παρέπεμπε στο χρέος της δυτικής κοινωνίας προς την Αρχαία Ελλάδα και κυρίως στην Αθήνα. Και ακόμη στο σήμερα, συνοδευόμενο από ένα εξαιρέτο και μεγαλο-

σφορά του Καθηγητή Όσμπορν ως μέλους της Ακαδημίας Αθηνών, ως μέλους της Ακαδημίας του Βελγίου, ως μέλους της Αυστραλιανής Ακαδημίας Ανθρωπιστικών Σπουδών και τις σημαντικότατες διακρίσεις που απέσπασε με το έργο του για την Αρχαία Ελλάδα.

Ακολούθησε στο βήμα ο Καθηγητής Michael John Osborne και μίλησε με θέμα:

Παρθενώνας: Εικόνα ή Επιτάφιος των Ανθρωπιστικών Σπουδών;

(*THE PARTHENON - ICON OR EPITAPH FOR THE HUMANITIES ?*)

Ο επιφανής μελετητής διευκρίνισε ότι η ανέγερση του Παρθενώνα ολοκληρώθηκε τον 5ο αιώνα προκειμένου να εξυμνηθεί η αθηναϊκή δημοκρατία. Προέβη σε μια αναλυτική εξιστόρηση του ρόλου των μνημείων της Ακρόπολης, την κατασκευή τους, το πώς επέδρασαν τα μνημεία αυτά στη συνείδηση των διανοούμενων της Δύσης και πώς διαμόρφωσαν μέσα στο ποιητικό, φιλοσοφικό και συγγραφικό τους έργο την Ελλάδα ως παγκόσμιο ιδεολόγημα.

«Περισσότερο από 2000 χρόνια αργότερα, και παρά την ερήμωσή του από τον χρόνο, και τις συγκρούσεις και τη χρήση του για πολλούς αιώνες ως Μνημείου, Τεμένους, Εκκλησίας, Καθεδρικού Ναού, Τζαμιού, εν τούτοις στάθηκε η αφορμή εν πολλοίς να αποτελέσει την πηγή έμπνευσης σε χιλιάδες υποστηρικτές της Ελληνικής ανεξαρτησίας, όπως του Λόρδου Βύρωνα. Ωστόσο στάθηκε και ακατανίκητος μαγνήτης για τους αρχαιοκάπηλους, όπως τον Λόρδο Έλγιν. Μετά την ανεξαρτησία της Ελλάδας ο Παρθενώνας αναδείχτηκε σε εθνική εικόνα και ένα μοναδικό ορατό μνημείο που παρέπεμπε στο χρέος της δυτικής κοινωνίας προς την Αρχαία Ελλάδα και κυρίως στην Αθήνα. Και ακόμη στο σήμερα, συνοδευόμενο από ένα εξαιρέτο και μεγαλο-

Από αριστερά: Η σύζυγος του Κυβερνήτη, κ. Ken Michael, η Α.Ε. Ο Κυβερνήτης Δρ. Ken Michael, η κ. Liang Osborne, ο ομιλητής, Καθηγητής Michael John Osborne, η κ. Πόπη Τάμη, η Πρόξενος της Ελλάδας στη Δυτική Αυστραλία, κ. Δέσποινα Τζανακάκη, ο επιχειρηματίας και τελετάρχης της εκδήλωσης, κ. Εσμμανουήλ Πετρέλη. Δεύτερη σειρά: Ο αναπληρωτής Κοσμήτορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών, Dr. Shane Burke, η Πρύτανης και Πρόεδρος του Πανεπιστημίου, Καθηγήτρια Celia Hammond, ο συντονιστής του Τμήματος Ελληνικών, κ. Σάββας Παπασάββας, η κ. Μαρίνα Πετρέλη και ο επόπτης των μεταπτυχιακών, Καθηγητής Α. Μ. Τάμης

πρεπές νέο Μουσείο, αναμένει ανυπόμονα την επιστροφή από την Βρετανία των ούτως αποκαλούμενων «Μαρμάρων του Έλγιν».

Στη διάρκεια της ομιλίας του παρουσίασε σπάνιες εικόνες του Παρθενώνα και της Ακρόπολης μέσα από τους αιώνες, αναφέρθηκε στις διαφορετικές περιόδους «αξιοποίησης» της Ακρόπολης από τους κατακτητές και κατέληξε στο επίτευγμα της ανέγερσης του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης, τονίζοντας ότι με την ίδρυση του η Βρετανία απώλεσε κάθε ηθικό έρισμα στην ανίερη και προκλητική κατακράτηση των μνημείων του Παρθενώνα. Μετά την ομιλία του, καταχειροκρούμενος από το ακροατήριό του, ο ομιλητής δέχτηκε τους επανευρούσαν παραποτήμους των παραποτήματων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημάτων είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τις σπουδές αυτές, για χάρη άλλων «απατητικών» προγραμμάτων που έχουν ουσιώδη απλά χαρακτήρα επαγγελματικής αποκατάστασης. Αυτή η τάση των λειτουργούντων πανεπιστημών είτε από δική τους επιλογή είτε από όντως πραγματικούς ή και φαντασιώδεις περιορισμούς περιθωριοποιούντων τ